

Zpravodaj

Českého krajského spolku Beseda

Bruselský Čurající chlapeček se oblékl do českého modrotisku

Soška Čurajícího chlapečka (Manneken-Pis) v centru Bruselu oblékla týden před výročím vzniku samostatného československého státu poprvé oficiální český kostým. Obleček je z modrotisku, který od roku 2018 figuruje na seznamu nehmotného kulturního dědictví UNESCO díky Česku a dalším zemím střední Evropy.

Slavnostní ceremoniál spojený s předáním kostýmu pro sošku Čurajícího chlapečka městu Brusel proběhl v historické radnici ve středu 21. 10. 2020 od 11 hodin. Symbolicky tak tento slavnostní akt nahradil recepce ke státnímu svátku, kterou bylo nutno kvůli pandemii COVIDu zrušit.

Velvyslanec ČR v Belgii Pavel Klucký ve svém projevu vyzdvihl, že převlékání ikonické sošky bylo vzhledem k přísným koronavirovým omezením unikátní příležitostí, jak oslavit výročí vzniku samostatného Československa z roku 1918 a dodal: „Rád bych, aby toto byla ukáзка, že Čurající chlapeček může těšit všechny i v době největší krize, jakou současná generace zažívá. V době, kdy není možné slavit státní svátek společenskými či kulturními akcemi, chceme zároveň přinést alespoň malou připomínku toho, že kulturní dědictví je stále živé.“

Při slavnostním odhalení viceprezident Řádu přátel Čurajícího chlapečka Marc Guebel označil český kostým za unikátní svým vztahem k historii i jeho moderním pojetím.

Česká republika tímto gestem doplnila stáletou tradici předávání nového oděvu bruselské radnici, která vznikla nejspíše již na začátku 17. století. Nejstarším dochovaným oblečkem je pak kostým z roku 1747, dar Ludvíka XV.

Bronzová soška malého chlapce stojí v hlavním městě Belgie už přes 400 let. Její šatník čítá

Čurající chlapeček (foto © Dagmar Kneřová)

více než tisíc modelů a ačkoli se nejedná o první českou stopu, oficiální kostým darovaný ČR zatím neměla. V prosinci 2019 byl v rámci večerního běhu vánočním Bruselům představen kostým s československým znakem a číslem 903. Tento kostým připomínal atletickou legendu Emila Zátopka, který na bruselském stadionu před 65 lety jako první člověk v historii zaběhl desetakilometrovou trať pod 29 minut. Akci tehdy inicioval francouzsko-belgický časopis Zatopek. Z roku 1958, kdy se v Belgii konala první světová výstava po II. světové válce, pochází ještě československý obleček v podobě bílého kroje s modrou vestou a černým kloboukem, který je rovněž možno

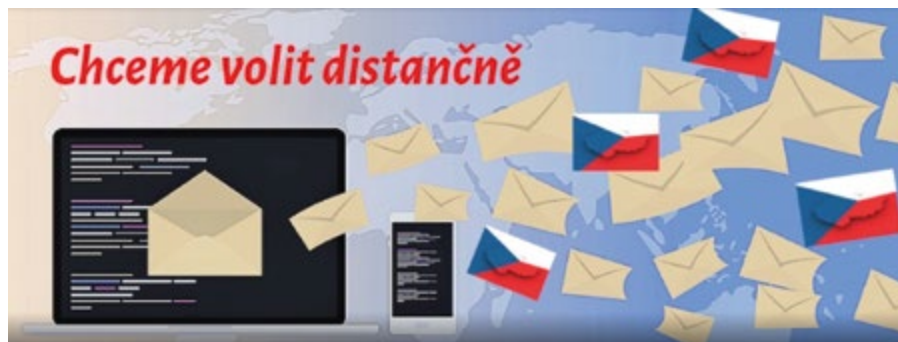
vidět v muzeu. Český modrotiskový obleček je 1053. v pořadí. I když je umístěn v muzeu, může být znovu využit při vhodné příležitosti.

Kostým navrhla česká módní designérka Alice Klouzková, která se slavnostní ceremonie i osobně účastnila. Obleček má současný design, ale vychází z tradiční technologie modrotisku. V Česku má tato technika dlouhou tradici a velmi oblíbená byla zvláště v 19. století. V současnosti je však velmi okrajová a modrotisku se věnují již pouze dvě řemeslné dílny v Olešnici a ve Strážnici. Modrotisk byl 28. listopadu 2018 přidán do seznamu nehmotného světového dědictví UNESCO na základě společné nominace Česka, Maďarska, Německa, Rakouska a Slovenska.

Akci upoutávající pozornost na české tradice a kulturu ve spolupráci s radnicí města Brusel uspořádalo Velvyslanectví ČR v Bruselu a České centrum Brusel. Slavnostní ceremonie, která byla nejen připomínkou českého státního svátku, ale také skvělým důkazem dobrých vztahů mezi Českou republikou a Belgií, se zúčastnil náměstek ministra zahraničních věcí Tomáš Kryl, dále velvyslankyně Edita Hrdá, vedoucí Stálého zastoupení ČR při EU, a stálý představitel ČR při NATO Jakub Landovský. Mezi hosty, jejichž počet musel být s ohledem na aktuální situaci významně omezen, nechyběli dále např. velvyslanci V4 Peter Kormúth (Slovensko), Tamás Iván Kovács (Maďarsko) a Artur Orzechowski (Polsko), honorární generální konzul ČR v Antverpách Paul Van denbempt, vedoucí zastoupení hl. m. Prahy v Bruselu Lucie Čadilová a vedoucí kanceláře Jihomoravského kraje pro meziregionální spolupráci Vendula Nováčková.

Velvyslanectví České republiky v Bruselu

Chceme volit distančně

ci, kteří nás reprezentují, uvědomili, jak moc nám na možnosti uplatnit své právo volit záleží. Chceme, aby Češi žijící v zahraničí měli možnost spolurozhodovat o osudu země stejně jako občané žijící v ČR trvale. O aktuálním stavu těchto jednání se dozvíte v [Novinkách](#).

V současné době chystáme další krok na podporu distanční volby, a to **aktivní zapojení významných českých osobností** žijících v zahraničí. Věříme, že veřejná prohlášení slavných Čechů pomohou důrazněji poukázat na důležitost distanční volby. Pokud by byl někdo z Vašich kontaktů ochoten takto veřejně podpořit distanční volbu, rádi se s ní/m spojíme.

Pokud máte jakýkoli další návrh, jak distanční volbu podpořit, dejte nám, prosím, vědět. Jedním z možných způsobů je [vyjádřit souhlas s korespondenční volbou na našich webových stránkách](#) (buď jako jednotlivec nebo jako spolek/organizace) a sdílet informace o iniciativě **Chceme volit distančně** mezi Vašimi kontakty nebo na Vašich webových stránkách a sociálních sítích ([webová stránka](#) a [Facebook](#)).

Marta McCabe (Severní Karolína)
a Tereza Léková (Švýcarsko)

Česká republika je jedna z posledních zemí Evropské unie, ve kterých není možno volit ve volbách distančně. Není možno volit ani dopisem zasláným poštou, ani digitálně. Statisíce občanů České republiky, kteří by chtěli volit, nemohou své volební právo v praxi uplatnit, protože cestovat osobně k volební místnosti je pro ně časově i technicky příliš náročné. Podle současných zákonů mohou Češi volit v zahraničí pouze na vybraných ambasádách, což znamená, že někteří občané musí cestovat stovky až tisíce kilometrů, aby mohli volit. Není se proto čemu divit, že pouze 2-3% Čechů a Moravanů, kteří žijí v zahraničí a mají právo volit, skutečně volí. Tento stav je pro nás, organizátory této iniciativy, nepřijatelný a měl by se změnit.

Čechů žijících v zahraničí je v současné době kolem 300-700 tisíc. Čechů studujících dlouhodobě či krátkodobě v zahraničí jsou tisíce. Mnohým Čechům žijícím v zahraničí na dění v České republice velice záleží. Většinou mají v ČR stále své rodiny, známé a kamarády. Mnozí z nich se po letech strávených v zahraničí vrací a zapojují se znovu do společenského a ekonomického života. Zároveň jsou

ambasadory české kultury v zahraničí. Iniciativa **Chceme volit distančně** proto požaduje, aby Česká republika umožnila těmto občanům uplatnit jejich právo volit.

Iniciativu **Chceme volit distančně** založila v roce 2019 paní Dagmar Straková, ředitelka České školy bez hranic v Bruselu, za účelem informovat širokou veřejnost o důležitosti distanční volby, vyjádřit jasnou podporu distanční volbě a apelovat na poslance Parlamentu ČR, aby schválili nově připravené znění zákona o volbách. Tato iniciativa má podporu více než 50 krajských organizací a krajanů z 32 zemí světa ([seznam a mapa signatářů](#)). Úzce spolupracuje také s autory dosavadních petic na téma korespondenční volby (Petice ze Španělska z roku 2017, [Petice z USA](#) z roku 2018). V plném rozsahu rovněž podporuje znění [Petice Institutu pro Demokracii 21](#) z roku 2017 a Otevřený dopis českých vědců.

Aktivně komunikujeme se všemi poslanci Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky a chceme znát jejich stanovisko k výše uvedené problematice. Chceme prostřednictvím této přímé komunikace dosáhnout toho, aby si poslan-

Anketa pro čtenáře Zpravodaje

Milí čtenáři,

každé číslo Zpravodaje pro vás připravujeme s láskou a snažíme se vždy najít něco zajímavého. Moc rádi bychom ale znali také váš názor na to, co považujete za zajímavé vy a co byste si chtěli v některém z příštích čísel přečíst. Budeme proto rádi, když nám napíšete na e-mailovou adresu spolek@beseda.be nebo zuzana.gjerdinger@gmail.com, anebo vyplníte kratičký dotazník: <https://forms.gle/xWZjvccE7fEUMW8SA>

Těšíme se na vaše nápady,

výbor Besedy

ilustrační foto

Nová zástupkyně velvyslance paní Eva Kordová

Vážení a milí krajané,

stávající období nám dává bohužel jen málo příležitostí k osobnímu setkávání, dovoluji si Vás proto touto cestou alespoň krátce pozdravit a informovat Vás o změně na postu zástupkyně velvyslance. V první řadě bych chtěl poděkovat Tamaře Katuščák, která tuto pozici zastávala bravurně, s neutuchajícím nasazením a energií, a která byla našemu úřadu během uplynulých čtyř let obrovskou oporou. Přeji jí mnoho úspěchů při působení na Stálém zastoupení ČR při EU i v další kariéře. Zároveň se těším ze spolupráce s paní Evou Kordovou, která post zástupkyně velvyslance zastává od září 2020 a kterou bych Vám rád blíže představil.

(foto © Dagmar Kneřová)

Eva Kordová vystudovala Filozofickou fakultu Univerzity Karlovy v Praze. Ve svém zaměření na moderní historii a mezinárodní vztahy pokračovala studijními pobyty ve Velké Británii (na The London School of Economics and Political Science) nebo ve Spojených státech (na University of California, Berkeley). Na Fakultě sociálních věd UK pak obhájila svoji postgraduální práci na téma Společné zahraniční a bezpečnostní politiky Evropské unie.

Na Ministerstvu zahraničních věcí se zabývala hlavně politikami Evropské unie, česko-německými vztahy i bezpečnostní politikou. Pracovala jako vedoucí

oddělení na Odboru bezpečnostní politiky i v kabinetech několika náměstků ministra a také jako vedoucí kabinetu prvního náměstka ministra. Po prvním vyslání na politickém úseku na velvyslanectví v Berlíně dále v zahraničí působila na Stálém zastoupení ČR při EU v Bruselu. Tam pracovala i během předsednictví České republiky v Radě EU jako předsedající dvou expertních výborů v oblasti společné zahraniční a bezpečnostní politiky Unie.

V další práci v Bruselu se Eva Kordová zaměřila na rozvojovou politiku a zapojení soukromého sektoru do ní, na vyjednávání o financování zahraniční politiky EU od r. 2021 a na koordinaci EU v operacích a krizích. Působila také v Evropské službě vnější akce jako politický poradce jednoho z vrchních ředitelů. Při svém předchozím pracovním působení v Bruselu vždy úzce a s velkým zájmem sledovala dění v Belgii. Proto další krok, kterým byl nástup na ZÚ Brusel jako zástupkyně velvyslance, propojuje její dlouhodobý zájem o Belgii s předchozími zkušenostmi z bilaterální diplomacie, z ekonomické diplomacie i s problematikou EU - která stále více ovlivňuje náplň dvoustranných vztahů mezi členskými státy Unie. Jsem přesvědčen, že spolupráce s paní Kordovou bude pro česko-belgické vztahy dalším přínosem, a je mi potěšením, že ji mohu přivítat ve svém týmu.

Následujících pár řádků bych rád využil ke krátkému ohlédnutí za končícím a tolik neobvyklým rokem. Velmi si vážím úsilí krajanských spolků a České školy bez hranic, které i navzdory všem překážkám v rámci možností pokračují ve svých aktivitách. Jsem velmi rád, že se nám ve spolupráci s Českým centrem v Bruselu podařilo zrealizovat několik opravdu zajímavých projektů, které nejen poukázaly na českou přítomnost v Belgii, ale které zároveň vždy dokázaly povzbudit v ten pravý okamžik. Chtěl bych na tomto místě srdečně poděkovat všem krajanům, kteří se zapojili do naší jarní iniciativy šití roušek pro XL. Česká pomoc byla radnicí Ixelles vřele přivítána. Dále bych chtěl připomenout krásnou letní kampaň #GrowOurHumanity, která do ulic Bruse-

Grow our humanity (foto © Dagmar Kneřová)

lu skrze citáty Václava Havla, Jana Patočky, Karla Čapka, T. G. Masaryka, J. A. Komenského a dalších osobností přinesla humanistickou inspiraci k zamyšlení nad vizí naší budoucnosti. Jsem velmi rád, že se podařilo zajistit přítomnost režiséra Václava Marhoula při vyprodané premiéře Nabarveného ptáče v největším bruselském kinosále Cinema Palace v rámci Bruselského mezinárodního filmového festivalu BRIFF 2020. Velmi milou akcí byly rovněž dva krátké koncerty pro ptáčičí i lidské publikum, které se uskutečnily za soumraku v parkovém vnitrobloku Parnasse a na půvabném náměstí Fernanda Cocqa.

Státní svátek jsme letos oslavili komorně, avšak ve skvělé společnosti. Týden před výročí vzniku samostatného československého státu oblékla soška Čurajčího chlapečka poprvé oficiální český kostým. Obleček, který se nyní nachází v muzeu pod číslem 1053, vychází z tradiční technologie modrotisku, která figuruje díky Česku a dalším zemím střední Evropy na seznamu kulturního dědictví UNESCO. Slavnostní ceremonie byla nejen připomínkou českého státního svátku, ale také skvělým důkazem dobrých vztahů mezi Českou republikou a Belgií a přinesla alespoň kapku optimismu do všedního dění.

Právě optimismus a pevné zdraví si Vám dovoluji popřát závěrem. Ať konec roku můžete strávit v bezpečí a pohodě s těmi nejbližšími a nový rok necht' je rokem dobrých zpráv.

Velvyslanec JUDr. Pavel Klucký

Vánočky online

Nikdy by mě nenapadlo, že by bylo možné, natož potřebné, pořádat pečení vánoček jako videokonferenci přes internet. Není nad prima partu, která se sejde u jednoho stolu při společné práci se společným cílem upéct pro rodinu či pro přátele chutné vánočky a ještě se u toho příjemně pobavit!

Avšak naše 15. společné pečení jinak než online zorganizovat kvůli vaší i naší bezpečnosti nelze. Řídíme se heslem „Lepší něco nežli nic!“, zkusím to s vámi na Skypu. Pečení bývá pro mě celodenní záležitostí – obvykle od 10. hodiny ránní do 11. hodiny večerní, s jedním válem a jednou troubou musíme zadělávat těsto postupně. Online se do toho můžeme pustit všichni/všechny společně.

K vánočkám se sejdem v sobotu **5. prosince**, přihlásit se můžete do první skupiny **od 10 hodin**, nebo do druhé skupiny **od 15. hodiny**. Společně připravíme a vymícháme těsto, pak si dáme dvouhodinovou pauzu a až těsto vykyne, společně se pustíme do pletení a pečení.

Můžete si upéct jen jednu vánočku, ale kdo si chce procvičit svaly anebo si jednu vánočku zamrazit na svátky, zadělá si dvojnásobnou dávku a upéče si vánočky dvě. Lze je péct najednou na jednom plechu.

Chcete se do toho pustit, aniž byste tentokrát museli opustit svůj domov a vyrazit do Braine-l'Alleud? Přihláška je zde: <https://forms.gle/BTF9AnDhEnkDAtd7>

Těším se, že nehladě na fyzickou vzdálenost si pečení příjemně užijeme a vánočky budou nadýchané a chutné jako v jiných letech.

Olga

ilustrační foto

Na jednu vánočku potřebujeme:

½ kg polohrubé mouky (možno i belgickou „farine fluide“ čili „vloeiende bloem“)
 droždí (nejlépe sušené – 1 balíček)
 100 gr cukru (či více, pokud ji chcete mít sladší)
 100 gr másla či margarínu (nebo více, pokud ji chcete mít tučnější)
 2 - 3 vejce
 asi 200 ml mléka (podle vlhkosti mouky a velikosti vajec)
 špetku soli
 nasekané ořechy nebo mandle, rozinky (spíš menší velikosti)
 1 vejce na potření upletené vánočky
 větší mísu na těsto a vařečku
 pečicí papír (nemusí být, když máte kvalitní plechy)
 alobal na přikrytí vánočky při dopékání

Členské příspěvky

Milí přátelé,

informace o členských příspěvcích obvykle v posledním čísle Zpravodaje nebývají, letos je ovšem vše tak nějak na hlavu postavené. Za tři čtvrtě roku jste dostali pouze jeden výtisk našeho čtvrtletníku, kdežto v posledním čtvrtletí do vaší schránky dorazí hned tři čísla.

Mnohým našim členům dlužíme členskou kartičku jako potvrzení jejich členství v letošním roce. Všichni, kdo nám poslali příspěvek po obdržení posledních dvou čísel Zpravodaje, ji najdou hned vedle. Pokud jste dosud neměli příležitost příspěvek poslat, zde jsou potřebné informace. Příspěvek činí **15 €** za jednotlivce a **25 € za rodinu**. Tuto sumu je třeba poslat na účet Besedy u ING číslo **BE26 3630 3022 4129**, BIC je **BBRUBEBB**.

Děkujeme vám za věrnost Besedě v těchto těžkých časech, kdy pro vás nemůžeme pořádat jiné než onlinové akce a informovat vás pomocí e-mailových zpráv a našeho čtvrtletníku. Moderní komunikační technologie jsou skvělí pomocníci, kteří nám pomáhají zůstat v kontaktu, avšak není nad osobní kontakt a setkání. Těšíme se, až se opět budeme moct při všech možných příležitostech osobně scházet.

Prožijte zbytek roku se svými nejbližšími ve zdraví a pohodě. Přivítejme nový rok s důvěrou, že krizi společně překonáme a budeme se znovu těšit svobodě.

za výbor Besedy - Olga

Mikuláš 2020

Všem nám, dospělým, je zcela jasné, že starý dobrý Mikuláš se svým doprovodem letos k dětem přijít nemůže. Vysvětlujte to však malým dětem! Ačkoliv i ti nejmenší, kterým na jaře zavřeli školky, nemohli přítomnost koronaviru ignorovat. Přesto anebo právě proto nechceme děti o mikulášskou nadílku ani letos ochudit.

Domácí perníkové adventní kalendáře jsou připraveny k přepravě z Česka do Belgie. Doufejme, že s nimi bude přepravce zacházet se stejnou láskou a respektem, se kterým je naše Lída pekla, zdobila a balila.

Perníky si budete moci po domluvě a v uvedeném čase vyzvednout u výborek na čtyřech různých místech během posledního listopadového víkendu. S přihláškou a s poplatkem moc neváhejte, počet kalendářů je tentokrát mnohem omezenější než v jiných letech. Zároveň nechceme ani letos zapomenout na děti z dětského domova v Lillois, kterým tuto českou pochoutku věnujeme už po několik let. Vše potřebné najdete v přihlášce zde: <https://forms.gle/c1YHz3Qs15Ghv7a7A>

Sledujte webové stránky (až budou opět zprovozněné) a Facebook Besedy, možná se Mikuláš ukáže aspoň tam. ☺

A nezapomeňte zpívat s dětmi koledy, my už je doma zpíváme.

jménem všech výborek - Olga

ilustrační foto

Podobnost. Čistě náhodná.

V posledních týdnech se Česká republika a Belgie přetahovaly o světové prvenství v nezvládnutí druhé vlny Corona krize. Se svou vlámskou ženou jsme se shodli, že na obou stranách je na vině málo funkční stát, který neumí přijímat koncepční rozhodnutí a má nemožnou komunikaci. Touto konverzací jsem si zase jednou připomněl, jak si jsou Česká republika a Belgie podobné. A to zejména ve věcech, jimiž se úplně chlubit nemůžeme. Pojďme se na některé další podobnosti podívat zblízka.

Samozřejmě, v první řadě musíme zmínit lásku k pivu. A nic na tom nemění to, že Belgičané do něho strkají kukuřici a glukózový sirup a vypijí za večer tři

třetinky, zatímco Češi jsou puristi bazírující na středověkém receptu a pijí pivo v množství, které mi má belgičtí kamarádi nevěří. Jsme podobní i v tom, že oba národy kopírují německou kuchyni a oba špatně. Co se týká Německa, je tu i další podobnost, geografická. Oba naše státečky jsou zakousnuté do Německa, každý z jedné strany, jako bychom ho chtěli společně uštvat. A na každé straně je shodně deset milionů lidí.

O podobnosti našich mentalit jsem si již zmínil. Češi i Belgičané se drží při zemi, nikomu a ničemu moc nevěří a je těžké z nich vymámit nějakou emoci. Nejraději jsou mezi svými a v cizím prostředí se chovají divně a nesebevědomě. V obou

případech je na nízkém národním sebevědomí podepsáno obklopení mocnostmi, i když v případě České republiky poněkud splasklými (Rakousko-Uhersko).

Oba naše národy projevují emoce, pokud přijde na sport. Což se asi dá říct o jakémkoliv národu, ale je tu i hlubší podobnost. Češi i Belgičané obecně ve fotbale nikdy moc nevynikali, ale oba národy měly v poslední době jednu generaci hráčů, kterou znal celý svět. Naneštěstí pro Českou republiku, ta česká již odsloužila a opět začala dlouhá doba temna.

ilustrační foto

Jako sport číslo dvě je potom v obou zemích populární stejný sport, akorát na jiném povrchu. Zatímco v Česku se hokej hraje na ledě a hrají ho testosteronem vyhnání chlapi, v Belgii se hraje na hřišti a hrají ho dlouhonohé děvy.

Společné je i to, že obě země jsou složeny ze dvou kulturně odlišných národů. Mohlo by se zdát, že Češi a Moraváci k sobě mají blíže než Vlámové a Valoni, což ale zkuste mluvit třeba v ostravské nádražce s českým přízvukem a uvidíte to souznění.

A nakonec je tu asi hlavní podobnost mezi Belgií a Českem. Obě země se staly mým domovem. Asi jsem si mohl vybrat více „smart“, efektivní a sebevědomou zemi, třeba Kalifornii, Singapur, nebo třeba i to Holandsko, co je odtud, co by mušlí dohodil. Ale v těchto zemích bych se asi necítil jako doma. Protože se vůbec nepodobají Česku.

ilustrační foto

Aleš Bartl

Bruselská sojka se ve Zpravodaji loučí.

Ahoj někdy příště!

Letošní podzim mi překotností, nestálostí a vibrující nervozitou připomíná ten roku 2013. Nový bruselský život jsem s těhotenským pupkem poznávala teprve pár týdnů. A s ním taky nový druh samoty, která se mě zmocnila. Od té doby se změnilo hodně. V Bruselu, Belgii, v Praze, Česku, ve světě... U nás doma. Mám víc vrásek, než bych chtěla v zrcadle vídat. Tak se do něj raději moc nekoukám. Narodil se nám druhý syn. Jestli ten první byl neřízené éro, tohle je vzteklé neřízené éro.

Vysoko v knihovně mám uložený autorský výtisk mé knížky *Jak jsem potkala Brusel*, která vyšla loni v červnu a kterou jsem na podzim pokřtila v Bruselu. Těším se z jejího dosavadního úspěchu a jsem dodnes vděčná za pomoc těm, kteří mi pomohli tohle celé uskutečnit.

Ráda bych knížku pro možná-někdy-vydané druhé vydání zaktualizovala. Třeba o informace, že mezitím, co jsem kojila, se ze 43letého premiéra Charlese Michela stal nejmladší šéf Evropské rady nebo že zemřel nejbohatší Belgičan, byznysmen Albert Frère, jehož mottem bylo „Buy cheap, sell dear!“. Zapomenout bych neměla na nedávná belgická prvenství, kdy zemi vedla premiérka a kdy království u Severního moře představilo první transgenderovou ministryni v Evropě, ani na aféru v královské rodině. Nemanželská dcera krále Alberta II. si vybojovala titul princezny u soudu.

Bez povšimnutí by nezůstal ani fakt, že se v Belgii po mnoha desetiletích hnuly ledy a pod vlivem globální vlny ničení soch tady začala výraznější veřejná debata nad odkazem kontroverzního krále Leopolda II. Dlouholeté tabu nakonec prolomil král Philippe a jako první belgický panovník se oficiálně omluvil za násilí, krutosti a ponižování, kterých se zástupci jeho země dopouštěli v době koloniální nadvlády v Kongu. Nadto americký herec Ben Affleck oznámil, že na základě knihy

King Leopold's Ghost od novináře Adama Hochschilda plánuje natočit historické drama.

Rozhodně bych přidala tip na knížku *Trojúhelník studené války* a s ním vzrušující příběh takzvané Holy Trinity. Český chemik Antonín Holý, belgický lékař Erik De Clercq a americký chemik John C. Martin totiž na základě Holého objevů vyvinuli léky, které změnily život milionům HIV pozitivních pacientů ve světě. Publikaci napsala bývalá belgická velvyslankyně v Praze Renilde Loeckx, kterou fascinovalo, kolik lidských životů zachránilo setkání českého a belgického vědce v době studené války. Do češtiny ji přeložil Jaroslav Kurfürst, někdejší velvyslanec ČR v Belgii.

Do cyklistické kapitoly bych připsala událost, která loni plnila titulní stránky novin. Úvodní etapa Tour de France se v Bruselu jela na počest Eddyho Merckxe. Nejlepší cyklista všech dob ovládl legendární závod poprvé před 50 lety a potom ještě čtyřikrát. A příspěvek o belgickém pivu by obohatila zajímavost, že místem posledního odpočinku Václava Lucemburského je překrásně zrestaurovaný klášter Orval. Vévoda lucemburský, brabantský a limburský byl synem Jana Lucemburského a nejmladším nevlastním bratrem Karla IV. Umřel ve 46 letech, zřejmě na lepru. Jeho posledním přáním bylo, aby po smrti vyjmuli jeho srdce a poslali jej jeho manželce, kterou velmi miloval.

Opomenout bych samozřejmě nemohla ani to, že slavný čůrající chlapeček oblékl dres Emila Zátopka i krásný modrotiskový puntíkato-proužkový obleček s kšiltovkou z dílny návrhářky Alice Klouzkové, že začaly jezdit noční vlaky mezi Bruselem a Vídní, že jednou z nejlepších vegetariánských restaurací na světě je v Ixelles sídlící *humus x horten* se nebo fakt, že velkou spojnicí mezi Českem a Belgií je nesmírně cenný Relikviář sv. Maura. Památka nedozírné historické

hodnoty, zhotovená v letech 1225 až 1230 na zakázku benediktinského opatství ve Florennes, byla ke konci druhé světové války ve velké tajnosti na pokyn vévody Beauforta, tehdejšího majitele, ukryta pod dřevěnou podlahou gotické kaple hradní části Státního hradu a zámku Bečov.

Musela bych také přidat část o pandemii covidu-19. Možná bych ji odlehčila poznámkou, že v době, kdy jsem měla nervy v koronavirovém kýblu, svalovec Jean-Claude Van Damme oslavil šedesátiny. On vůbec rok 2020 píše až příliš mnoho nových kapitol. Ale už dost s tím sentimentálním tónem! Původně měl tohle být špetkou humoru odlehčený dopis na rozloučenou.

Ráda bych na tomto místě poděkovala Olze Schmalzriedové za důvěru a Zuzce Gjerdingen za neskutečnou trpělivost. A krásný koncert na křtu v Plzeňském domě. Vám, milí čtenáři, Bruselská sojka ze srdce děkuje za pozornost. Buďte zdraví, mějte se rádi a nepodléhejte panice. Jak se říká: nikdy není tak špatně, aby nemohlo být ještě hůř.

Vaše Kateřina Farná

A jak řekl Charlie Chaplin: „Konec konců, všechno je jen žert.“, tak i my musíme brát trochu s nadhledem vše, co nám tento rok nepřející Kovové Krysy přináší.

Milé Bruselské sojce bych moc ráda poděkovala za hromadu zajímavého čtení, kterým nám do Zpravodaje přispěla, a za její čas, který tomu věnovala. S přáním veselejších zítřků se s ní v tuhle chvíli loučím a těším se snad brzy opět „na poctenou“! Katko, za celý výbor Besedy, díky!

Zuzka
editorka Zpravodaje
a Vaše věrná čtenářka

Společenská rubrika

*Milí krajané,
nezapomínejte nám včas zasílat zprávy o významných událostech ve Vašem životě.
Děkujeme.*

10. listopadu 2020 oslavila narozeniny členka výboru a editorka Zpravodaje **Zuzana Gjerdingen**.

13. listopadu 2020 oslavil narozeniny **Michal Hoenig**, bývalý člen výboru Besedy z Alsembergu.

17. listopadu 2020 oslavila narozeniny paní **Alena Gilbert**, bývalá dlouhodobá členka výboru Besedy, nyní v Praze.

23. listopadu 2020 oslaví narozeniny **Marta Gregor**, bývalá pokladní Besedy z Alsembergu.

29. listopadu 2020 oslaví narozeniny **Dagmar Straková**, ředitelka České školy bez hranic Brusel.

9. ledna 2021 oslaví obdivuhodné narozeniny paní **Lída Francombe** z Uccle.

*Všem oslavencům srdečně blahopřejeme
a do dalších let přejeme hlavně dobré zdraví, spokojenost a krásnou životní pohodu.*

*Milí přátelé,
je těžké dělat si v nynější situaci plány na další týden, natož na dobu pozdější. Přesto si dovolíme věřit,
že v příštím roce své plány budeme moct uskutečnit. Přijměte tedy tento plán jako výraz našeho přání
scházet se s vámi a udělat pro to vše, co bude v našich silách a možnostech.*

Kalendář Českého krajského spolku Beseda:

Společné pečení rohlíků	Online na Skypu.	neděle 15. 11. 2020 od 14 hodin
Mikulášská nadílka	Nadílka po registraci k převzetí na jednom ze 4 různých míst.	sobota 28. 11. 2020 neděle 29. 11. 2020
Společné pečení vánoček	Online na Skypu.	sobota 5. 12. 2020 od 10:00 a od 15:00
Jarní burza knih		jaro 2021
Jarní dýchánek s Ivo Šebestíkem		jaro 2021
Čarodějnicko-májový rej		duben - květen 2021
Dětský den		červen 2021

Zpravodaj vychází čtvrtletně, výtisky jsou určeny hlavně členům Besedy. Každý zájemce může dostávat elektronickou verzi Zpravodaje e-mailem, stáhnout si jej můžete i z webových stránek www.beseda.be

Příští číslo vyjde v únoru 2021, uzávěrka pro vaše příspěvky je 20. ledna 2021.

EDITOR: Zuzana Gjerdingen, zuzana.gjerdingen@gmail.com, spolek@beseda.be
ADRESA: Český krajský spolek Beseda, 51, rue des Arbalétriers, 1420 Braine-l'Alleud, Belgie
TELEFON: +322 / 384 96 44 nebo +32 497 / 92 81 62